Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31706
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

edidit. quos imitat eusebyum cesariensem consebit. incipiens a fine li-
bri eusebii usq; ad suu tempus. idē auuncēnal ib constantinu usq; ad im-
perium leonis senioris sub quo et mortuus est. CCXVIII.

GERHADIVS constantinopolitanus epc. uir lingua nitidus et ingenio a-
cer tam diues. ex lectione antiquorū fuit. ut dametē ppham
ex integro ad uerbum cōmentatus exponeret. Omelias etiā multas
cōposuit. Mortē leone seniore impiū tenente; CCXXV.

THEODOLVS pbr. in celesyria multa consebere dr. s; ad me liber eius
non uenit. quē de consonantia diuine septure composuit. idē uete-
ris et noui testamenti. aduersus antiquos hereticos. q; ppt differentiā
peceptū. ut cerimoniarū. aliū ueteris testamenti dn dicerunt. aliū noui.
In quo ostendit dispensationis fuisse uni eideq; di auctoris utriq; septure
ut alia pmoysen antiquis daret lex in sacrificiis et cerimoniis et in diciis
ad adiusionib; alia nobis pxpi psentia in sacris mysteriis et repmissionib
nec diusa credi debere aut non unū spm. et ab uno dictata. cum illa
que si modo sedm literā obseruarent occident. eadē sedm spm intellec-
ta uiuificent; Mortē hic septo regnante henone. CCXXVI.

IOHANNES antiocene parrochie ex gramatico pbr. sepsit aduersū eos
q in una tantū substantia adorandum dicunt xpm. nec ad gescunt du-
as in xpm confitendas naturas. docens sedm relationē septurarū. una
in illo di et hominis ee psona. ñ una carnis et uerbi naturam. Simul et
inpugnat aliquas cirilli. Alexandrini epi sententias. in caute ab illo ad-
uersum Nestorē, platas que ne fontū sunt . et robur ad dunt thi-
mothiū. Viuere aut dicit et ad tempus declamare. Explicit liber.

ILLVSTRIVM. VIRORVM.

INCIPIVNT DE LIBRO PRIMO CAPITVLATIONES CONTRA IOVINIANVM EVSEBII HIERONIMI.

I. Interrogatio corinthiorū de nubendo. vt si etiā conubiū sit dimittendum post
baptismū maxime infideles. II. In libro secularium eo qd mitram et erectorium
vt in lapide uel in tra de solo estu libidinis ad seruit generato. III. Quia uxor
ppri corporis potestatē ñ habet s; uir. IIII. Quia ñ se debeant fraudare ciuges ñ
ex consensu ad tempus. V. Quo ordine orationi uacetis. VI. De indulgentia ciugatorū.
VII. Quia uult apls omis ee sicut semeptipsum. VIII. Quod unus q;q; pxrimū habet
donum ex dō. IX. De nuptis et uiduis. X. Ob quā causam dixerit apls. melius est
nubere quā uri. XI. Quia quia matrimonio uincti s ñ liceat eis
abinuicē discedere ptr formicationis causam et qa ñ liceat cuiquam